U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **A. M.,** zastoupený advokátkou JUDr. Ladislavou Platinovou, se sídlem Vejvanovského 468, Kroměříž, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, PP 21/OAM, Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 2. 4. 2004, č. j. OAM-1291/VL-07-17-2004, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 7. 2004, sp. zn. 64 Az 82/2004,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí kasační stížností proti v záhlaví označenému usnesení krajského soudu, kterým soud odmítl jeho žalobu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 2. 4. 2004, č. j. OAM-1291/VL-07-17-2004, jímž byla stěžovatelova žádost o azyl zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, přičemž zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Z předmětného soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadené usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 7. 2004 bylo dne 3. 8. 2004 (č. l. 11) doručeno opatrovníku stěžovatele, kterým bylo usnesením krajského soudu ze dne 23. 6. 2004, č j. 64 Az 82/2004 - 8, ustanoveno pro stěžovatelův neznámý pobyt SOZE (Sdružení občanů zabývajících se emigranty). Datum doručení řádně ustanovenému opatrovníku stěžovatele je přitom třeba chápat jako datum určující počátek běhu zákonné lhůty pro podání kasační stížnosti a není přitom rozhodné, že přímo stěžovateli bylo toto usnesení doručeno až 17. 9. 2004, jak uvádí ve své kasační stížnosti. Tento názor vychází i z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, jenž se k této věci vyslovil např. v usnesení ze dne 31. 5. 2004, sp. zn. 3 Azs 130/2004 (publ. pod číslem 322/2004 Sb. NSS): *„Ustanovil-li soud žalobci, jehož pobyt nebyl znám, opatrovníka (§ 29 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.) a jemu doručil rozsudek, počíná lhůta dvou týdnů*

k podání kasační stížnosti (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) běžet ode dne doručení rozsudku opatrovníkovi. Pro běh lhůty k podání kasační stížnosti je právně bezvýznamné, že žalobce si později (po uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti) rozsudek u soudu sám vyzvedl. Kasační stížnost, která byla podána ve lhůtě dvou týdnů ode dne, kdy si žalobce rozsudek u soudu sám vyzvedl, je třeba odmítnout jako opožděnou [§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.].“

Podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. tak lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil její počátek, a podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů bylo tedy v tomto případě úterý 3. 8. 2004 a lhůta dvou týdnů tak skončila v úterý dne 17. 8. 2004. Kasační stížnost podaná k poštovní přepravě dne 20. 9. 2004, jak vyplývá z poštovního razítka na obálce, v níž byla kasační stížnost doručena krajskému soudu (č. l. 18), tedy byla podána opožděně. Tuto opožděnost přitom nelze s ohledem na výše uvedené prominout.

Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost v souladu se svým výše citovaným konstantním názorem odmítl pro opožděnost [§ 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s.].

Podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. 1. 2005

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu